

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Clericorum Cvm Foeminis Cohabitatione, Licitane Ea Sit An Non, Tractatus Ethicvs

Bossem, Matthias van

Dvaci, 1586

Tertia conditio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45844

III QVOMODO STVDENDVM

Deut. 33
Euc. 10.

Moses, Qui appropinquant pedibus domini, accipient de doctrina illius. Succurrat hîc, quemadmodum beata Maria Magdalena, quò de perēni cœlestis sapiētiæ fonte haurire liceret altiùs, ad pedes docentis domini & magistri nostri, Iesu Christi, humillimè subsidere solita fuerit. Nam vt sapientissimè, nec minùs vtiliter contra tumidam, sed inanem hæreticorū scripsit superbiam diuus Gregorius, humilitas plerumq; ea etiam electorū sensibus aperit, quæ ad intelligendum impossibilia esse videbantur.

Greg. li.
20. mor.
c. 10 ad
illud:

Egestate
& fame
Steriles,
Iob c. 30

Tertia conditio.

Cass.
coll. 3. c.
15.

Adferat tertio loco frequentem, & benè deuotam orationem, qua humiliter spiritus sancti concilet sibi fauorē: quādo nisi ille aspirauerit, intelligere, vt oportet, euāgeliū aliāmue vllā sacre scripturæ partem nullo modo valeamus. Hoc siquidē illud est, quod ipsis in euangelicis literis scriptum legimus, Ne vocemini magistri; quia magister vester vnus est, Christus; talis videlicet, qui per afflantem spiritum sanctum vnus docet omnes, quicumque de sancta scriptura vtiliter aliquid discūt, iuxta illud Ioānis, Vnctio eius docet vos de

Math. 23

1. Ioan. 2

de omnibus: quòdque tãto ante de noui
testamēti filijs prophetauerat Ieremias. *Iere. 31.*

Erunt omnes docibiles dei, id est, theodi-
dacti, siue docti à deo. Quò collimans
postea d. Iacobus, Si quis vestrum ait, in- *Iac. 1.*

diget sapientia; postulet à Deo, qui dat
omnibus affluenter. Nec aliter antea Sa- *Sap. 3.*

piens. Vt sciui quòd aliter continens esse
non possem sapientię: siue quòd aliter sa-
pientiam studiorum meorum venatio-
nibus assequi, ac obtinere non possem,
nisi deus daret (& hoc ipsum erat summa
sapiētia, scire cuius esset hoc donum) adij
dominū, & deprecatus sum illum, & dixi
ex totis p̄cordijs meis, Deus patrū meo- *Sap. 9.*

rum, & domine misericordię, da mihi se-
dium tuarum alsitricem sapientiam. Et
quis nescit quā indocti, & omnino rudes,
permanerint semper apostoli, quamdiu
quidem cum Christo conuersabantur in
terra, quantumuis multa tali à magistro,
nunc palàm & in tectis, nunc priuatim &
familiariter, quasiq; in aurem de diuinis
mysterijs, eorūque de sapientia sibi dici
audirent? Quare hoc? Propter defectum
frequentis & deuotę orationis. Hactenus *Ioan. 16.*
non petistis quicquam in nomine meo,
dicebat

113 QVOMODO STVDENDVM
dicebat illis dominus sub nouissimam
coenam. Petite; & accipietis. Petere cœpe-
runt post magistri ascensionem in cælū.
Perseuerantes porrò in pijs istis orationi-
bus suis vnanimiter ad festum vsque pen-
tecostes, quis iam iterum nescit, quàm re-
pentè, quàm admirabili scientiæ dono,
veluti torrente quodam, perfusi fuerint
omnes? Erant verò, quod singularè quã-
dam meretur animaduersionē, perseue-
râtes in orationibus suis cum beata Ma-
ria, matre domini: qui eo, quo nunc indi-
cauimus modo, & ratione vnus est ma-
gister omnium.

Quarta conditio.

Quãobrem quisquis in sacra scriptura,
benè fructuosū sibi studiorū suorū labo-
rem, ac salutarē experiri desiderat, memi-
nerit quarto loco, vt in orationibus suis,
frequentibus illis & deuotis, aduocatam
sibi libenter adiungat, eandem illam glo-
riofam virginem, dei genitricem, post no-
tissimam, quam nunc attigimus, aposto-
lorum historiam, animatus insuper me-
morabili exemplo Ruperti, abbatis Tui-
tensis. Ille namque cū initio studiorū
suorum, admodum tardo valdèque ha-

*Tritem.
in li de
monaste.
Hirsau-
giens.*

beti